

[Hartvig Frisch.]

nem den Deputation, der havde Foretræde for Udvalget. Det gør naturligvis, at Skuffelsen vil blive lige saa meget større, som Kravene var skruet for højt i Vejret. Men, som jeg sagde før: en Sukkerordning her i Landet maa aldrig laves saaledes, at den med Rette kan lægges for Had i det øvrige Land, da der jo kun er et bestemt Omraade i Landet, der har Del i denne Industri, og denne gyldne Sandhed bør navnlig de, der giver sig af med Sukkerroedyrkning, gøre sig klart i meget høj Grad gælder netop for dem.

Selvfølgelig er Lovforslaget, ogsaa i den Form, det nu vil faa gennem de foreslaaede Ændringer, at betragte som en Helhed — det gaar jeg ud fra. Man kan ikke, om jeg saa maa sige, pille enkelte Dele fra. Roedyrkerne kan saaledes ikke sige: Ja, nu har vi faaet de 3 Mill. Kr. i Efterbetalinger, og saa indkasserer vi dem, og hvad det angaar at dyrke Roer eller ikke, staar vi naturligvis fuldkommen frit, og nu vælger vi ikke at dyrke Roer. Hvis de skulde indtage en saadan Holdning, kan jeg ikke se rettere, end at saa undergraves selve Forudsætningen for, at Beløbet er til Stede. Thi det er jo klart, hvad den højtærede Handelsminister ogsaa har fremhævet Gang paa Gang her i Salen, at Staten har Forpligtelsen til at erstatte Fabrikernes Tab ifølge Kontrakten, men da man jo ikke kan hekse, kan Beløbene ikke skaffes uden netop i Kraft af en 2-aarig Ordning, saaledes at der kommer Penge ind, hvorved Staten baade kan yde Efterbetalinger og honorere det Krav paa Underskuddets Betaling, som Sukkerfabrikkerne har ifølge deres Kontrakt. Jeg fremhæver dette, fordi man naturligvis fra alle Sider maa være enig om, at denne Ordning er en Helhed og maa hvile i sig selv.

Om de Penge, der er i Sukkerkassen, har der jo været sagt meget forskelligt rundt om i Landet, og det er ogsaa sagt i Bladene, at disse Penge er Roedyrernes Penge. Det viser sig nu efter Oplysninger, vi har faaet i Udvalget, at naar alt det, som Ordningen for 1934 nødvendiggør, er betalt, saa er der kun 400 000 Kr. tilbage fra selve Aaret 1934. Man maa altsaa være klar over, at det Forslag om en Efterbetaling paa 3 Mill. Kr., der her er stillet af Handelsministeren, ikke er stillet paa Baggrund af det Beløb, man populært kalder Roedyrernes Penge, for de vilde slet ikke slaas til til det, men er stillet paa Baggrund af hele Ordningen og paa Baggrund af et Beløb i Sukkerkassen; der stammer fra tidligere Aar, ikke fra Aaret 1934.

Jeg skal til Slutning anbefale ærede Medlemmer at stemme for de stillede Ændringsforslag. Jeg er glad ved, at det er lykkedes os at faa Lovforslaget frem til anden Behandling saa betids, at man maa sige, at der ikke med Hensyn til Tidspunktet kan være nogen Vanskelighed ved at faa Tilsaanningen af Markerne foretaget og en Ordning i Gang, der vil kunne tilfredsstille de forskellige Parter.

Løje: Jeg vil gerne til at begynde med sige, at jeg ikke er enig i alle de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch som Ordfører for Loven om Sukkerordningen her har anstillet, selv om vi Udvalgsmedlemmer for Partiet Venstre har givet de af Ministeren stillede Ændringsforslag til Hovedforslaget vor Tilslutning. Naar Partiet Venstre i Udvalget har givet dem sin Tilslutning, er det ikke ensbetydende med, at vi er helt tilfredse med Forslaget i alle dets Enkeltheder, men vi erkender, at det i Forhold til det oprindelige Lovforslag indeholder væsentlige Forbedringer, og vi har derfor ikke ment det formaalstjenligt at gaa imod. Da vi nu er naaet saa langt frem i Tiden, at Saanningen af Sukkerroer er ved at skulle paabegyndes og man i de paagældende Egne maa have sin Driftsplan lagt for den kommende Sommer, er det jo givet, at vi ikke kan blive ved herinde at trække Tov om, hvorvidt Sukkerordningen skal være saadan eller saadan, vi maa se at komme til et Resultat. Ud fra disse Betragtninger har vi taget vor Stilling og tilsagt vor Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse. Jeg skal derfor indskrænke mig til at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger.

Hvad Lovforslagets § 1 angaar, havde Venstre ønsket den ændret saaledes, at det tydeligt blev fastslaaet, at Retten til Raffinering og Fremstilling af Sukker har de Fabrikker og Raffinaderier, der nu udøver denne Virksomhed. Dette tog Sigte paa at opretholde en vis Ligevægt mellem De danske Sukkerfabrikker paa den ene Side og Andelssukkerfabrikken i Nykøbing F. paa den anden Side, saaledes at der blev skabt Sikkerhed for, at denne sidste Fabrik bevarede sin forholdsmaessige Andel i Raffinering og Fremstillingen af Sukker. Ministeren har imidlertid ikke ønsket at fastslaa dette i selve Loven, hvorimod det udtales i Betænkningen, at Udvalget har Ministerens Tilslutning til, at Loven skal administreres saaledes, at der tilstræbes en Ligelighed med Hensyn til de omtalte Rettigheder. Ogsaa hvad Fordelingen af Roearrealerne angaar er det udtalt i Betænk-